Johannes, Andreae; Georg, Lauer [DruckerIn]: Nouelle Io. an. sup[er] Sexto
Rom, 17. VII. 1476 [GW 1730] [Sack 165] Seite 195a

et ſi goff. intellexit ꝙ non exprimat de
pena corporali inferenda in ſpali cõmiſ
ſione hoc decretũ nõ reſiſtit huic ↄſilio.
¶ In glo. ii. in fi. intelligas hoc dictum
per id qꝺ nõ. de rapto. in archiepatu ĩ ul.
glo. nã ſaltẽ ultimũ ſuppliciũ et mẽbri
mutilatio non delegant̃ etiã iur̃ aucten/
ticoꝝ et de his cõmittendis agit̃ hic pri
cipaliter ut dixi in textu. In glo. quid ſi
ibi dic idem concordat archi. allegans
etiã ꝙ in generali mãdato non uenit ali
quid illicitũ ↄcor. ꝙ ſcripſi. ſ. ti. i. c. ult.
circa mediũ magne glo. Sꝫ hic in termi
nis gloſe non ſolũ fecit nõ incluſum in
mandato immo etiã exp̃ſſe cõtra mani/
feſtũ et ſic non imputandũ exquo nõ p̃/
ceſſit culpa ut ſequit̃ in glo. ad q̃m bene
facit qꝺ nõ. de homici. poſtulaſti 2 leges
ibi allegate ĩ glo. ii. q̃s ibi uiꝺ ĩ ſuffragio

Explicit liber tertiꝰ. Incipit liber q̃rtꝰ
De ſponſalibꝰ et matrimoniis. Rca.

E X SPONSALIBVS. hoc
intendit. Sponſalia pura et
certa ex conſenſu ualida. lꝫ
al̃ nulla inducant publicaꝫ
honeſtatẽ que habet dirimere ſequẽtia
ſponſalia. ſ̃ non p̃cedentia. quã publicã
honeſtatẽ non inducũt ſponſalia condi/
tionalia ãn cõditionis euentum. Et ſunt
due partes. Prima tractat de ſpõſalibꝰ
puris. primo in genere. ſecũdo in ſpecie
ibi quare. Secũda tractat de cõditiona/
libus ibi ille uõ ſpõſalibꝰ de ſp̃ebꝰ ſpõ
ſalicioꝝ et quõ cõtrahãt̃. de conſangui/
nitate quid ſit et vñ dicat̃. de affinitate
et quõ contrahat̃ et quo coitu. de publi/
ca etiã honeſtate et q̃re ſic dicat̃. hic ar
chi. in diuerſis gloſis ualde ꝓlixe trac/
tauit et poterat ꝓlixius ꝓpter materias
diuerſas huic principio coaptabiles. q̃s
propter id 2 qa exquiſite ultra tractatũ
publice honeſtatis in quãtũ erũt de ma/
teria plene alibi notata decidã. ſ̃ que ad
diderit ultra tria hic inſerã. quoꝝ aliq̃
parũ placẽt ut. i. patebit. Remitto etiã
ad ſummã q̃m ſup quarto compoſui et
ad gloſas arboris utriuſqꝫ et certis ordi
na ſic. orit̃ impedimentũ iuſtitie publi/
ce honeſtatis efficax ad impediendũ 2c̃
et redeas etiã ſi cõſãguinitatis 2c̃. poſt
ea tolle illud quare 2c̃ cõſãguinitatꝭ cũ
cõſanguinitas dicat̃ uinculũ pſonaꝝ ab
eodem ſtipite deſcendentiũ. qꝺ dictum
ſaluat̃ non ſolũ in collateralibꝰ ſ̃ etiã in
aſcẽdẽtibꝰ ut p ſe patet. Obiicit archi.
ꝙ ſm hoc omnes ſunt cõſanguinei quia
deſcẽderũt ab adam. Rñdet ꝙ ſtipes dr̃
in cuius lũbis illi fuerũt nec exceſſerũt

ſeptimũ gradũ olim. hodie quartũ. Mi
ror de hoc dicto ꝙ uinculũ conſangui/
tatis reſtringat̃ ad quartũ qꝺ ẽ falſiſſi/
mum et dixi in arbore conſanguinitatis
in fine regulaꝝ. Sed bñ fateor ꝙ vinclo
cõſanguinitatꝭ durante ꝓhibitio matrimo
nialis non extendit̃ ultra quartũ gradum
hoc enim papa potuit. non tñ facere poſ
ſet quin in quinto et ulterioribus ſint cõ
ſanguinei. vñ etiã hodie ulteriores gra/
dus fatemur et computamus. de cõſan.
et affi. ꝙ dilectio et. c. nõ debet. et. c. vir
qui. obiectionẽ aũt confiteor et dico ꝙ
omnes ſumus cõſanguinei ade. ſ̃ gradus
computari impoſſibilitas non patitur.
nec aliq̃ expediẽtia uł neceſſitas exigit
adhuc querit an conſanguinitas ſit unũ
uel plura. refert hugonẽ dicẽt ꝙ cõſang
uinitas ſit unũ 2 in uno tm̃. quare alia cõ
ſanguinitas que eſt in me et alia que eſt
in te due enim cõſanguinitates et rela/
tiones ſunt in me et in te qui dicimur cõ
ſanguinei. hãc ſubtilitatẽ paꝝ ap̃cior 2
ſm hoc de m̃rimonio poſſet fieri eadẽ
queſtio. licet iſtud ꝓpt̃ unicũ cõſenſũ lꝫ
duoꝝ 2 ꝓpt̃ vim ſacri fortiꝰ dicat̃ unũ
affinitatis hoc aliq̃n ponit̃ pro conſan/
guinitate. xxxv. q. iii. c. i. et. q. viii. hoc ſa
lubriter. q̃nqꝫ fit ecõuerſo. e. cã et. q. x.
fraternitatis. ſm archi. qui de extraordi
naria pollutione hic nõuit qꝺ ſcripſi pꝰ
inno. et alia. de eo qui cog. conſang. fra/
ternitati. de fornicario etiã coitu ſuper
quo hic inſtat. uide in arbore affinitatis
in prin. Matrimonial contracta cũ ↄſan
guinea ſponſe. non ob. ſ. e. ſi iter. ibi enĩ
ſolũ impedimentũ ſponſalioꝝ hic etiaꝫ
ultra illud impedimentũ publice hone/
ſtatis. Item decre. prima de matrimonio
contracto concor. quia ibi non ualuit ſm
matrimoniũ propter publicã honeſtatẽ
et ideo remanſit cum tercio iuſtitie pub
lice honeſtatis iſtud impedimentũ ꝓce
dit a conſtitutione ecclie que putauit hĩ
honeſtũ ut in glo. 2 per hoc corrigit̃ quo
ad l̃ralem intellectũ qꝺ habet̃. viii. q. i.
olim. et ut dixit hug. xxvii. q. i. ſi quis. i.
et archi. hic propter defectũ nominũ uł
impedimẽtũ tale nom̃ accepit. nulli enĩ
ex cognationibus ſpirituali uel carnali
attribui poterat. vñ ſi aduertat ſtudens
ne aliud decentius nomine occurret ĩſpi
cimꝰ. aũt in matrimoniis nõ ſolũ qd lice
at ſed et qd honeſtũ ſit. ff. de ritu nup.
l. ſemp. hoſti. aũt optabat ut ſcripſi de
conſangui. non debet. ſup fine ulti. glo.
ꝙ iſtud impedimentũ ſicut p eccleſiam
eſt inductũ. ſic p eccleſiã tolleret̃ et re/
miſſionẽ dabo ſup glo. hic ſignata. et iꝺ
optat de cognatõe legali. docuit tamen

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/johannesandreae1476/0393
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg